

JAUNGOIKOAK USTIATAILLE TA ODOL-XURGATZAILLEI EZ DAUTSE

— ENTZUTEN. —

Jaun areek Jaungoikoagaz ondo egozela uste eben. Otoi asko egin, eleizara sarri joan ta opariak ugari eskeintzen zituelako, eredu zko gizon erlejiosoak zirela uste eben. Baiña igarleak, Jaungoikoaren izenean, agirian, agertuta izten zituan.

Niri zer, diño Jaunak, zuen opari guztiak gaitik. Igoindu egiten nabe. Zuen emaitzak ez jataz atsegin. Nire aurrean agertzen zaranean, eleizaren lotsagarri, era ortako ametsak ekarteko, nork agintzen dautzue... Gauz ez diran emaitzak ekarten, ez egizue jarraitu... Zuen jai aundiak gorrotogarri jataz. Barruan gaiztakeria daroan jairik ezin dot, geiago, jasan. Zuen ibilladiak iguingarri jakoz nire arimari... gorroto ditut. Aspaldian aspertuta nauke.

Garbitu. Garbiagotu zaiteze. Kendu nire aurretik zuen egitada gaiztoak. Jainko izunaren abade batek agintari nagusiaren aurrean, Amos era orretan salatzen dau.

"Amos'ek, Israelgo erriaren aur'ean, zure aurkako burruka sortzen dau... Lurrak ezin ditu iruntzi aren berba guztiak". Au da, politika edo erriketa giroan sartzen dalata, salatzen dabe. Ta ori dala-ta, lurralde artatik bota egiten dabe. Orduan Amasias'ek Amos'i auxe esan eutsan: "Zoaz ikusle, iges egizu Judako lurraldera, jan egizu, an, zure ogia, eta egizuz, an, iragarpenak".

Aundikeriak, sarritan. ez dau nai egirik. Arrokeria nastakerietan dabil, nundik nora, bere maltzurkeriak aurrera atera nairik ederraren itxuraz. Er'iaren alde egiten dan lan ona, sar'itan, era orretan ordaintzen da.

Jaungoikoaren izenean berba egiten dautsencan, erriaren aurka, azpi jokoan, dabilentzat artzen dabe ta euren artetik botateko alegin guztiak egiten ditue. Urte asko geroago Jesus berberagaz, hardin, egiten eben...

Amos'en bidetik joan ziran beste Igarle guztiak.

Esku-artean darabilguzan gai oneik zerbait aztertuko ditugu. Ain egokiak diranez, euren argiaz argi egiten dabe.

Jauna bere erriko buruen aurka, auzitan jarriko da: "Nire lurrak jan ditue ba. Beartsuei ostutako gauzaz, zuen etxek beterik dagoz. Nire erria zapaltzen dozue. Beartsuak jo ta jo zabilte".

Len zintzo ta zuzena izan dan erria, zelan ondatu ta galdu da emagaldu baten antzera. Len zuzena zana, orain iltzailleen etxe biurtu da.

"Itzi egizue gaiztakeria. Ikasi on egiten. Billatu zuzentasuna. Emon bereak zapalduari. Zuzena izan ume-zurtzagaz. Jarri, aurrian, alargunaren alde. Guzti au egin ondoren, zatoze. la orduan bai alkar ondo artuko dogu. Naita zure obenak ikatza langoak izan, edurraz zuri geratuko litzakez".

Jende areek, ar^eiturik, Jaungoikoari galdetzen dautsoe:

"Barau, zergaitik egiten dogu, jaramonik ez dozu egiten da... Guk gure buruak beeratu, ta zu konturatu be ez...".

Jainkoak: "Begira, barau egiten dozuen egunean, zeuen irabazia billatzen dozue eta zeuen serbitzariak estutu egiten dozuez...

Au da nik nai dodan baraua diño Jaunak, bidegabeko kateiak eten, askuntza zapalkorrek ausi, menpean dagozkan askatu, bustarri guztiak kendu, gose danari zure ogitik emon, heartsu aterpe bagekoa zure etxean artu, billo-tsik dagozanak jantzi, zure anaiari ez-ikusirik ez egin, ta abegi onez artu. Orduan egunsentia lez egingo dozu argi, berialaxe etorri jatzun osasunbidea. Orduan dei egingo dautsazu Jaunari ta erantzun egingo dautzu... zuk dei egin, ta emen nago, esango dautzu. Bustarri zigor-kiñu ta irain itzak zugandik, urrin, dagizuezanean, gose danari zeure ogia zatitu, eta beartsuaren urdaila ase dagizunean, zure argiak, illunetan, argi egingo dautse".

"Entzun Israel, erriko printzeak eta buru-zagiak, zuei ez al dagokizue, zuzentasuna zer dan ikastea?"

Atan he, ondo gorroto ta txarra dozue. Erriari narrua kentzen dautsoe ta azur gaiñeko aragia urratuta izten dautsoe. Nire erriaren aragia jaten dabe. Ta azala erauzi, kendu egiten dautsoe. Azurrak apurtzen dautsoez ta lapi-koan sartzen dan aragiaren antzera zatitzen.

"Au egin ondoren, Jaungoikoarengana datoz otoi egitera. Baiña Jaungoikoak ez dautsela jaramonik egingo, ziur, ziur jakiñean egon beitez".

Mikeas igarleak, era onetan, itz egiten eutson Israelgo erriari: Jainkoak bere erri aukeratua gaiztakeritik itzartu ta zurtutea nai eban, bere ondarena ikusirik, baña gizona, beti herekoi, ta ezin onerako esnatu.

Jendearen arpegi bikoiztasunak igarleei barrua, sakon, mindu eutsen. Jendea erri aukeratua zala-ta, eleizkizunak egiten zituala-ta, geiagoko barik, pozik eta alai aurkitzen zan.

Alkartasunerako deituak zirenak, ez zuzentasun argirik, ez anaitasun biderik billatzen ez ziran iñoz aleginduten. Giza irudia, izan bere, sarri izan da munduan larria.

Azalkerizko erlijio siniskera au, egiz, iguingarrien jako Jaungoikoari. Alderdi batetik azal-itxurazko erlijio jokabidea ta aren aurkako bestetik, ta era ontako arpegi biko jokabide maltzurrik. Jaungoikoak ezin dau ez ikusi ta ez onartu. Jaungoikoak ba, bereganako maitasuna ta gizonenganako maitasuna, biak, bat eginik ikusten ditu.

Aldi artako Jaungoikoaren errenkurea, gaurko aldi onetan be. Jaungoikoaren errenkurc izaten darrai: "Erri au aoz urreratzen jat ta ezpaneaz gurtzen nau. Baiña bere biotza nigandik oso ur'in dago".